

ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້

ໂດຍ ປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ

ອ້າຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງ, ຊ່າງດີແທ້ໆທີ່ໄດ້ມາພົບທ່ານອີກ. ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຖານະປະໂລຫິດ, ຂ້າພະເຈົ້າມັກຄິດກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງຜູ້ນຳທີ່ສູງສົ່ງບາງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ກ່າວຢູ່ ໃນກອງປະຊຸມຖານະປະໂລຫິດຂອງສາດສະໜາຈັກ. ຫລາຍຄົນໄດ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ, ແຕ່ຈາກຄວາມ ສະຫລາດຂອງຈິດໃຈ, ຈາກຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະ ຈາກຄວາມອົບອຸ່ນຂອງຫົວໃຈຂອງເຂົາ ເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ມອບການຊີ້ນຳທີ່ດີໃຈໃຫ້ແກ່ເຮົາ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແບ່ງປັນຄຳສອນບາງຢ່າງຂອງພວກ ເພິ່ນກັບທ່ານກ່ຽວກັບຖານະປະໂລຫິດ.

ຈາກສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ: “ຖານະປະໂລຫິດເປັນຫລັກທຳອັນເປັນນິດ, ແລະ ມີຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຈາກ ນິລັນດອນ, ແລະ ຈະເປັນເຖິງນິລັນດອນ, ບໍ່ມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ຫລື ຈຸດສິ້ນສຸດ.”¹

ຈາກຖ້ອຍຄຳຂອງປະທານວິວເຝິດ ວູດດຣັບ, ເຮົາຮຽນຮູ້ວ່າ: “ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດເປັນວິທີທາງ ຊຶ່ງ ພຣະເຈົ້າໃຊ້ເພື່ອສື່ສານ ແລະ ຈັດການມະນຸດຢູ່ໃນໂລກ; ແລະ ທູດທີ່ໄດ້ມາຢັ້ງມຢາມໂລກເພື່ອສື່ສານກັບ ມະນຸດຜູ້ມີ ແລະ ນັບຖືຖານະປະໂລຫິດໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ; ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ ແມ່ນເພື່ອຄວາມລອດຂອງມະນຸດ, ຈາກນັບແຕ່ຕອນມະນຸດມາສູ່ໂລກ ເຖິງການໄຖ່ໂລກ, ໄດ້ເປັນ ແລະ ຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ໂດຍຄຸນງາມຄວາມດີຂອງຖານະປະໂລຫິດອັນເປັນນິດ.”²

ປະທານໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ອະທິບາຍຕື່ມວ່າ: “ຖານະປະໂລຫິດເປັນ ... ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ ມອບໃຫ້ມະນຸດປະຕິບັດຢູ່ໃນໂລກເພື່ອຄວາມລອດຂອງຄອບຄົວມະນຸດ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະບິດາ ແລະ ຂອງພຣະບຸດ ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ; ບໍ່ແມ່ນສິດອຳນາດທີ່ ສົມມຸດ, ບໍ່ແມ່ນການຍືນຍັນຈາກລຸ້ນທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ, ແຕ່ເປັນສິດອຳນາດທີ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໃນປະຈຸບັນ ນີ້ ຊຶ່ງເຮົາດຳລົງຊີວິດຕາມການປະຕິບັດຂອງທູດ ແລະ ລິດອຳນາດຈາກເບື້ອງບິນ, ຕົງມາຈາກທີ່ປະທັບ ຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ.”³

ແລະ ສຸດທ້າຍຈາກປະທານຈອນ ເທເລີ ຄື: “ຖານະປະໂລຫິດຄືຫຍັງ? ... ມັນເປັນການປົກຄອງຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຢູ່ໃນໂລກນີ້ ຫລື ໃນສະຫວັນ, ເພາະເປັນຍ້ອນອຳນາດນັ້ນ, ອຳເພີໃຈ, ຫລື ຫລັກທຳທີ່ ທຸກສິ່ງຖືກປົກຄອງຢູ່ໃນໂລກ ແລະ ໃນສະຫວັນ, ແລະ ໂດຍອຳນາດນັ້ນທຸກສິ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງ. ມັນປົກຄອງ ທຸກສິ່ງ—ມັນຊີ້ນຳທຸກສິ່ງ—ມັນສະໜັບສະໜູນທຸກສິ່ງ—ແລະ ມີສ່ວນກັບທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຈິງ ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.”⁴

ເຮົາໄດ້ຮັບພອນຫລາຍຂະໜາດໃດທີ່ໄດ້ມາສູ່ໂລກໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້, ເມື່ອຖານະປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າມີ ຢູ່ໃນໂລກ. ເຮົາມີສິດທິພິເສດຫລາຍຂະໜາດໃດທີ່ໄດ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດນັ້ນ. ຖານະປະໂລຫິດບໍ່ໄດ້ ເປັນຂອງປະທານເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອນຳໃຊ້, ເປັນສິດທິພິເສດເພື່ອສິ່ງເສີມ, ແລະ ເປັນ ໂອກາດເພື່ອໃຫ້ພອນແກ່ຊີວິດຂອງຄົນອື່ນ.

ໂອກາດເຫລົ່ານີ້ມາກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໜ້າທີ່. ຂ້າພະເຈົ້າມັກຄຳວ່າ *ໜ້າທີ່* ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ມັນ ກ່ຽວພັນ.

ໃນບົດບາດຫລາຍໆຢ່າງ, ໃນສະຖານທີ່ຫລາຍໆບ່ອນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຮ່ວມກອງປະຊຸມຖານະປະໂລຫິດ ເປັນເວລາ 72 ປີ—ນັບຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕໍ່ສູ່ຕຳແໜ່ງມັກຄະນາຍົກຕອນຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸ ໄດ້ 12 ປີ. ເວລາໄດ້ຜ່ານພື້ນໄປຢ່າງວ່ອງໄວ. ໜ້າທີ່ກໍໄດ້ດຳເນີນໄປກັບວັນເວລາ. ໜ້າທີ່ບໍ່ເຄີຍເສື່ອມຄຸນ ນະພາບ. ບັນຫາຮ້າຍແຮງໄດ້ເກີດຂຶ້ນເປັນບາງຄັ້ງ, ສົງຄາມເລື່ອງຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດໄດ້ດຳເນີນ ຕໍ່ຢ່າງບໍ່ມີວັນຢຸດ. ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງທ່ານ, ເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ດຳລົງຖານະ ປະໂລຫິດໃນທຸກແຫ່ງຫົນວ່າ ດັ່ງນັ້ນ, ບັດນີ້ໃຫ້ທຸກໆຄົນຮຽນຮູ້ *ໜ້າທີ່* ຂອງຕົນ, ແລະ ກະທຳໃນຕຳ ແໜ່ງທີ່ເຂົາຖືກກຳນົດໃຫ້, ໃນຄວາມພາກພຽນທັງໝົດ.⁵

ການເອີ້ນສູ່ໜ້າທີ່ມາເຖິງອາດາມ, ໂນອາ, ອັບຣາຮາມ, ໂມເຊ, ຊາມູເອນ, ດາວິດ. ມັນໄດ້ມາສູ່ ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ທຸກຄົນຕໍ່ຈາກເພິ່ນ. ການເອີ້ນສູ່ໜ້າທີ່ໄດ້ມາເຖິງນິໄຟ ເມື່ອລາວຖືກ ແນະນຳໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜ່ານບິດາຂອງລາວ ລີໄຮ, ໃຫ້ກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມກັບພວກອ້າຍຂອງ ລາວ ເພື່ອໄປເອົາແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງຈາກລາບານ. ພວກອ້າຍຂອງນິໄຟໄດ້ເວົ້າຈິ່ມ, ເວົ້າວ່າພວກ ເຂົາຖືກຂໍໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຍາກຫລາຍ. ນິໄຟໄດ້ຕອບວ່າແນວໃດ? ລາວໄດ້ຕອບວ່າ, “ເຮົາຈະໄປ ແລະ ເຮັດ ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາ ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ພຣະບັນຍັດກັບລູກຫລານມະນຸດ ນອກ ຈາກພຣະອົງຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້ເຂົາ ເພື່ອຈະໄດ້ສຳເລັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງບັນຊາເຂົາ.”⁶

ເມື່ອການເອີ້ນນັ້ນມາສູ່ທ່ານ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ, ເຮົາຈະຕອບວ່າແນວໃດ? ເຮົາຈະເວົ້າຈົມບໍ່, ຄືກັບເລມັນ ແລະ ເລມູເອນ, ແລະ ເວົ້າວ່າ, “ເລື່ອງນັ້ນເປັນເລື່ອງຍາກ?”⁷ ຫລື ເຮົາຈະເວົ້າ ຮ່ວມກັບນິໄຟປະກາດ ວ່າ, “ເຮົາຈະໄປ ແລະ ເຮັດ”? ເຮົາຈະເຕັມໃຈຮັບໃຊ້ ແລະ ເຊື່ອຟັງບໍ່?

ບາງເວລາປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າອາດຖືກນັບຖືວ່າເປັນສິ່ງໂງ່ຈ້າ ຫລື ຍາກຫລາຍ, ແຕ່ບົດຮຽນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດ ທີ່ເຮົາສາມາດຮຽນຄື ເມື່ອພຣະເຈົ້າກ່າວ ແລະ ຄົນໃດເຊື່ອຟັງ, ແລ້ວຄົນນັ້ນຈະຖືກຕ້ອງ ສະເໝີ.

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຄິດກ່ຽວກັບຄຳວ່າ *ໜ້າທີ່* ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ໜ້າທີ່ຂອງເຮົາສາມາດສົ່ງເສີມຊີວິດຂອງເຮົາ ແລະ ຂອງຄົນອື່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳກາບກອນຂອງນັກກາວິຜູ້ໂດ່ງດັງຄົນໜຶ່ງ ມີຄຳວ່າ:

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນອນ ແລະ ຝັນໄປ
ເຫັນວ່າຊີວິດເປັນຄວາມສຸກ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ເຫັນ
ເຫັນວ່າຊີວິດເປັນໜ້າທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມ ແລະ ໄດ້ເຫັນ
ໜ້າທີ່ກາຍເປັນຄວາມສຸກ.⁸

ທ່ານ ຣໍເບີດ ຫລຸຍສ໌ ສະຕິບເວັນເຊິນ ໄດ້ບອກໄວ້ໃນທາງນີ້. ເພິ່ນເວົ້າວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄວາມສຸກຄື ຫຍັງ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກງານດີ.”⁹

ເມື່ອເຮົາເຮັດໜ້າທີ່ ແລະ ໃຊ້ຖານະປະໂລຫິດຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະພົບຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ. ເຮົາຈະປະສົບກັບ ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈເມື່ອເຮົາບັນລຸວຽກງານຂອງເຮົາ.

ເຮົາໄດ້ຖືກສົດສອນກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ບາງຢ່າງຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ຫລື ເມນຄີເສເດັກ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຊັກຊວນທ່ານໃຫ້ໂຕ້ຕອງໜ້າທີ່ເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວໃຫ້ ເຮັດທຸກສິ່ງໃຫ້ສຳເລັດເທົ່າທີ່ທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້. ກ່ອນຈະເຮັດແນວນັ້ນໄດ້, ແຕ່ລະຄົນຕ້ອງມີຄ່າຄວນ. ໃຫ້ເຮົາມີມືທີ່ຕຽມພ້ອມ, ມືທີ່ສະອາດ, ແລະ ມືທີ່ພ້ອມແລ້ວ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຊ່ອຍໃຫ້ ຄົນອື່ນໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນມີໃຫ້ພວກເຂົາ. ຖ້າເຮົາບໍ່ມີຄ່າຄວນ, ອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ເຮົາຈະ ເສຍອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດໄປ, ແລະ ຖ້າເຮົາເສຍມັນໄປ, ເຮົາຈະເສຍສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຄວາມ ລອດຂອງເຮົາໄປ. ຈົ່ງມີຄ່າຄວນທີ່ຈະຮັບໃຊ້.

ປະທານແຮໂຣນ ບີ ລີ, ຄູສອນທີ່ຢັ່ງໃຫຍ່ຄົນໜຶ່ງໃນສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ກ່າວວ່າ: “ເມື່ອບຸກຄົນໃດບຸກຄົນໜຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ, ເຂົາກໍກາຍເປັນຕົວແທນໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຂົາຄວນຄິດກ່ຽວກັບການເອີ້ນຂອງເຂົາວ່າເຂົາເປັນຄົນແລ່ນວຽກໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.”¹⁰

ໃນຊ່ວງໄລຍະສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ II, ໃນຕອນຕົ້ນຂອງປີ 1944, ປະສົບການໜຶ່ງໄດ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບຖານະປະໂລຫິດ ໃນຂະນະທີ່ກອງທະຫານຂອງສະຫະລັດພວມໂຈມຕີ Kwajalein Atoll, ຊຶ່ງເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງເກາະມາໂຊ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ໃນແຖວປາຊີຟິກ ຢູ່ລະຫວ່າງອິດສະຕາລີ ກັບເກາະຮາວາຍ. ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບນັກຂ່າວ—ບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກ—ຜູ້ທຳງານຢູ່ສຳນັກງານໜັງສືພິມຢູ່ເກາະຮາວາຍ. ໃນປີ 1944 ເລື່ອງສັ້ນໆທີ່ລາວໄດ້ຂຽນຢູ່ໃນໜັງສືພິມ ແມ່ນກ່ຽວກັບປະສົບຕອນທີ່ລາວກັບນັກຂ່າວອີກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຢູ່ກັບກຸ່ມທິສອງຂອງກຸ່ມທະຫານຢູ່ Kwajalein Atoll. ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າເລື່ອນເຂົ້າໄປໃກ້, ເຂົາເຈົ້າຫລຽວເຫັນທະຫານຄົນໜຶ່ງພູຢູ່ໜ້ານຳທາງາຍໜ້າຢູ່, ເຫັນໄດ້ວ່າລາວບາດເຈັບສາຫັດ. ນ້ຳຕົ້ນໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບລາວກາຍເປັນສີແດງ. ແລ້ວເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເຫັນທະຫານອີກຄົນໜຶ່ງເຂົ້າໄປຫາ. ທະຫານຄົນນັ້ນກໍຖືກບາດເຈັບຄືກັນ, ແຂນເບື້ອງໜຶ່ງຂອງລາວຖືກບາດເຈັບ. ລາວໄດ້ຍົກຫົວຂອງເພື່ອນທະຫານຂອງລາວຂຶ້ນເພື່ອກັນບໍ່ໃຫ້ລາວຈົມນ້ຳຕາຍ. ລາວໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ຄົນມາຊ່ອຍດ້ວຍສຽງອັນຮ້ອນຮິນ. ນັກຂ່າວໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຜູ້ບາດເຈັບໜັກອີກ, ແລະ ເອີ້ນໃສ່ວ່າ, “ນ້ອງຊາຍເອີຍ, ພວກເຮົາຄົງຊ່ອຍຫຍັງລາວບໍ່ໄດ້ອີກແລ້ວ.”

ນັກຂ່າວໄດ້ຂຽນວ່າ, “ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປັນບາງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ. ຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນ, ຜູ້ໄດ້ຮັບບາດເຈັບໜັກຄືກັນ, ໄດ້ພາເພື່ອນທະຫານຂອງລາວຂຶ້ນຝັ່ງ ແບບຄືວ່າບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ເຫື່ອແຮງ. ລາວໄດ້ເອົາຫົວຂອງເພື່ອນທະຫານຂອງລາວວາງໃສ່ຫົວເຂົ້າຂອງລາວ. ມັນເປັນພາບທີ່ປະທັບໃຈແທ້ໆ—ຄົນເຈັບທັງສອງຄົນນັ້ນ—ທັງສອງ ... ເບິ່ງສະອາດດີ, ມີໜ້າຕາດີ, ເຖິງແມ່ນໃນສະພາບທີ່ໜ້າວິຕົກນັ້ນ. ແລະ ຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງໄດ້ກຶ້ມຫົວລົງໃສ່ຫົວຂອງອີກຄົນໜຶ່ງ ແລະ ກ່າວວ່າ, ‘ຂ້າພະເຈົ້າບັນຊາເຈົ້າ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໂດຍອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປຈົນກວ່າເຈົ້າໄດ້ຮັບການປະຖົມພະຍາບານ.’” ນັກຂ່າວໄດ້ສະຫລຸບເລື່ອງສັ້ນໆຂອງລາວວ່າ: “ສາມຄົນພວກເຮົາ, [ທະຫານສອງຄົນກັບຂ້າພະເຈົ້າ], ໄດ້ຢູ່ໃນໂຮງໝໍ. ທ່ານໝໍບໍ່ເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າ ... [ມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ແນວໃດ], ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້.”¹¹

ການມະຫັດສະຈັນຈະເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນທຸກແຫ່ງທຶນ ເມື່ອມີເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຖານະປະໂລຫິດ, ອຳນາດຂອງມັນຄືການນັບຖື ແລະ ການໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແລະ ການມີສັດທານຳອີກ. ເມື່ອສັດທາເຂົ້າມາທົດແທນຄວາມ

ລົງໃສ, ເມື່ອການຮັບໃຊ້ທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວມາທິດແທນການສະແຫວງຫາເພື່ອຕົວເອງ, ອຳນາດຂອງພຣະ ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງເກີດເປັນຈິງ.

ການເອີ້ນສູ່ໜ້າທີ່ອາດມາເຖິງຢ່າງມີດຽບ ເມື່ອເຮົາຜູ້ເປັນຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຮັບເອົາການມອບໝາຍ ທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບ. ປະທານຈອດ ອາເບີດ ສະມິດ, ຜູ້ຖ່ອມຕົວ ແຕ່ເປັນຜູ້ນຳທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ໄດ້ປະກາດ ວ່າ, “ກ່ອນອື່ນໝົດ ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງທ່ານທີ່ຈະຮຽນຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະສົງ ແລ້ວໂດຍອຳນາດ ແລະ ພະລັງຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ໃຫ້ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງທ່ານຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນ ເພື່ອເຂົາ ຈະເຕັມໃຈທີ່ຈະຕິດຕາມທ່ານ.”¹²

ການເອີ້ນສູ່ໜ້າທີ່—ເປັນການເອີ້ນທີ່ບໍ່ຕື່ນເຕັ້ນປານໃດ ແຕ່ເປັນການເອີ້ນທີ່ຊ່ອຍກູ້ຈິດວິນຍານ—ໄດ້ມາສູ່ ຂ້າພະເຈົ້າໃນປີ 1950 ຕອນຂ້າພະເຈົ້າຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນອະທິການ. ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນ ຖານະທີ່ເປັນອະທິການແມ່ນມີຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດຈົນ ສຸດຄວາມສາມາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຕອນນັ້ນສະຫະລັດໄດ້ມີສົງຄາມກັບບາງປະເທດ. ເພາະສະມາຊິກຂອງ ພວກເຮົາໄດ້ໄປຮັບໃຊ້ບ້ານເມືອງ, ການມອບໝາຍໄດ້ມາເຖິງ ຈາກສູນກາງໃຫຍ່ຂອງສາດສະໜາຈັກວ່າ ຂໍໃຫ້ອະທິການທັງຫລາຍສົ່ງວາລະວານ *Church News* ແລະ *Improvement Era*, ໄປໃຫ້ທະຫານ ແຕ່ລະຄົນຂອງຫວອດ. ນອກເໜືອຈາກນັ້ນ, ອະທິການຍັງຖືກຂໍໃຫ້ຂຽນຈົດໝາຍໄປຫາທະຫານແຕ່ລະຄົນ ນຳອີກ, ແຕ່ລະເດືອນ. ຫວອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີທະຫານຢູ່ຈຳນວນ 23 ຄົນ. ກຸ່ມໂຄຣຣຳປະໂລຫິດໄດ້ ຊ່ອຍກັນຫາທຶນຊື້ວາລະສານ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາໜ້າທີ່ຂຽນຈົດໝາຍ 23 ສະບັບ ແຕ່ລະເດືອນ. ແມ່ນ ແຕ່ໃນຕອນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງມີຈົດໝາຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກທະຫານເຫລົ່ານັ້ນ. ກັນນຳຕາໄວ້ບໍ່ໄດ້ ເມື່ອອ່ານຈົດໝາຍດັ່ງກ່າວ. ມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ຮູ້ວ່າ ທະຫານເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ສັນຍາທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຕາມ ພຣະກິດຕິຄຸນ, ທະຫານເຮືອຄົນໜຶ່ງສັນຍາທີ່ຈະມີສັດທາຮ່ວມກັບຄອບຄົວຂອງລາວ.

ຄົນໜຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍື່ນຈົດໝາຍ 23 ສະບັບປະຈຳເດືອນໃຫ້ເອື້ອຍນ້ອງຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນຫວອດ. ໜ້າທີ່ຂອງ ລາວຄືສົ່ງຈົດໝາຍ ແລະ ກຳກັບເລື່ອງທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນຂອງກຸ່ມທະຫານ. ນາງໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຈົດໝາຍ ເຫລົ່ານັ້ນ ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ອະທິການ, ທ່ານບໍ່ຄິດທີ່ຖອຍໃຈບໍ່ບາງເທື່ອ? ອັນນີ້ແມ່ນຈົດໝາຍທີ່ທ່ານຂຽນ ໄປຫາບະລາເດີ ບະຣາຍສັນ. ນີ້ເປັນສະບັບທີ 17 ແລ້ວ ທີ່ທ່ານໄດ້ສົ່ງໄປຫາລາວ, ແຕ່ລາວບໍ່ເຄີຍຕອບ ທ່ານຈັກເທື່ອ.”

ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ, “ບາງເທື່ອເປັນເດືອນນັ້ນ.” ດັ່ງທີ່ເວົ້າ, ແມ່ນ ເປັນເດືອນນັ້ນແທ້ໆ. ເປັນເທື່ອທຳອິດທີ່ ລາວໄດ້ຕອບຈົດໝາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຈົດໝາຍຂອງລາວເປັນຂອງມີຄ່າ. ລາວໄດ້ປະຈຳການຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ ຫ່າງໄກ, ເປົ່າປຽວ, ແລະ ຄິດຮອດບ້ານຫລາຍ, ແລະ ບໍ່ມີໝູ່. ລາວໄດ້ຂຽນວ່າ, “ອະທິການທີ່ເຄົາລົບ,

ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນບໍ່ມັກຂຽນຈົດໝາຍ” (ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຢູ່ແລ້ວ ແນວນັ້ນ ໃນຫລາຍເດືອນຜ່ານມາ.) ລາວຂຽນ ຕໍ່ວ່າ, “ຂອບໃຈຫລາຍໆສຳລັບ *Church News* ແລະ ວາລະສານ, ແຕ່ຍິ່ງກວ່າສິ່ງອື່ນໆ ຂອບໃຈ ຫລາຍໆສຳລັບຈົດໝາຍຂອງທ່ານ. ຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ປ່ຽນແປງ. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນປະ ໂລຫິດຢູ່ໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂລນ. ຫົວໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍຊື່ນບານ. ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມສຸກຫລາຍ.”

ບະລາເຕີ ບະຣາຍສັນ ບໍ່ໄດ້ມີຄວາມສຸກເກີນອະທິການຂອງລາວ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນນຳໃຊ້ຖ້ອຍຄຳທີ່ວ່າ “ຈິ່ງເຮັດໜ້າທີ່ຂອງທ່ານໃຫ້ດີທີ່ສຸດ, ແລ້ວປ່ອຍສ່ວນທີ່ເຫລືອໃຫ້ພຣະເຈົ້າ.”¹³

ຫລາຍປີຈາກນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ໄປຮ່ວມກອງປະຊຸມນຳສະເຕກ ເຊົາເລັກ ຄັອດຕອນວູດ ຊຶ່ງຕອນນັ້ນທ່ານ ເຈມ ອີ ຟາວ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນປະທານສະເຕກ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າເລື່ອງນີ້ ເພື່ອຊັກຊວນສະມາຊິກໃຫ້ມີ ຄວາມສົນໃຈຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ປະເທດຊາດ. ຫລັງຈາກກອງປະຊຸມ, ຊາຍໜຸ່ມໜ້າຕາດິຄົນໜຶ່ງໄດ້ຍ່າງມາຫາ ຂ້າພະເຈົ້າ. ພວກເຮົາໄດ້ຈັບມືຖາມສະບາຍດີກັນ. ແລ້ວລາວເວົ້າວ່າ, “ອະທິການມອນສັນ, ທ່ານຈື່ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບໍ່?”

ໃນທັນໃດຂ້າພະເຈົ້າຈື່ລາວໄດ້. “ບະລາເຕີ ບະຣາຍສັນ!” ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຂຶ້ນ. “ເຈົ້າເປັນຈິ່ງໃດ? ເຈົ້າມາ ເຮັດຫຍັງຢູ່ນີ້?”

ດ້ວຍຄວາມພາກພູມໃຈ, ລາວໄດ້ຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍສະບາຍດີ. ຂ້ານ້ອຍຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນຝ່າຍປະທານຂອງ ໂຄຣຳຂອງກຸ່ມແອວເດີ. ຂອບໃຈຫລາຍໆສຳລັບຄວາມເປັນຫວ່ງເປັນໂຍຂອງທ່ານ ແລະ ຈົດໝາຍທີ່ທ່ານ ໄດ້ສົ່ງໄປໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍຍັງເກັບມັນໄວ້ຢູ່.”

ອ້າຍນ້ອງເອີຍ, ໂລກນີ້ຕ້ອງການຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຂອງທ່ານ. ເຮົາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ ແລ້ວບໍ່? ເຮົາຍັງຈື່ຖ້ອຍຄຳຂອງປະທານຈອນ ເທເລີ ຢູ່ບໍ່ທີ່ວ່າ: “ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ເຮັດໜ້າທີ່ການເຮັນຂອງ ທ່ານ, ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ທ່ານຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ທ່ານອາດຊ່ອຍກູ້ຖ້າຫາກທ່ານເຮັດໜ້າທີ່ ຂອງທ່ານ.”¹⁴ ຍັງມີຕົນທີ່ຈະພາຍ່າງ, ຍັງມີມືທີ່ຈະຈັບບາຍ, ຍັງມີຈິດໃຈທີ່ຈະຊຸກຍູ້, ຍັງມີຫົວໃຈທີ່ຈະເຊີດ ຊູ, ແລະ ຍັງມີຈິດວິນຍານທີ່ຈະຊ່ອຍກູ້. ພອນແຫ່ງນີ້ລັນດອນລໍຖ້າທ່ານຢູ່. ພອນຂອງທ່ານຄືສິດທິພິເສດ ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ເປັນຜູ້ຊົມ ແຕ່ໃຫ້ເປັນຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢູ່ເທິງເວທີແຫ່ງການຮັບໃຊ້ຂອງຖານະປະໂລຫິດ. ຂໍໃຫ້ເຮົາ ຈິ່ງເຊື່ອຟັງຄຳເຕືອນທີ່ພົບເຫັນຢູ່ໃນພຣະທຳຢາໂກໂບ ມີຄຳວ່າ: “ຢ່າຫລອກລວງຕົນເອງໂດຍພຽງແຕ່ຟັງ ພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຈິ່ງປະຕິບັດຕາມພຣະທຳນັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງ.”¹⁵

ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງຮຽນ ແລະ ໂຕ້ຕອງກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ຂອງເຮົາ. ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງເຕັມໃຈ ແລະ ມີຄ່າຄວນທີ່ຈະຮັບໃຊ້. ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຮົາ, ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງເດີນຕາມພຣະບາດຂອງພຣະອາຈານ. ເມື່ອທ່ານ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເດີນໄປຕາມທາງຂອງພຣະເຢຊູ, ເຮົາຈະເຫັນວ່າ ພຣະອົງເກີນກວ່າເດັກທາລິກໃນເມືອງເບດເລເຮັມ, ເກີນກວ່າລູກຊາຍຂອງຊ່າງໄມ້, ເກີນກວ່າຄູສອນທີ່ເກັ່ງກ້າທີ່ເຄີຍມີຊີວິດຢູ່. ເຮົາຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງວ່າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຮົາ. ເມື່ອໜ້າທີ່ມາເຖິງ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃຫ້ລັດສະໝີພາບເປັນຂອງພຣະອົງຕະຫລອດການ.”¹⁶ ຂໍໃຫ້ເຮົາແຕ່ລະຄົນຈົ່ງເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານໃນພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 104.
2. *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 38.
3. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 139–40; emphasis added.
4. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), 119.
5. ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 107:99; ເນັ້ນຄຳເນື່ອງ.
6. 1 ນິໄຟ 3:7; ເບິ່ງຂໍ້ທີ 1–5 ນຳອີກ.
7. ເບິ່ງ 1 ນິໄຟ 3:5.
8. Rabindranath Tagore, in William Jay Jacobs, {67}Mother Teresa: Helping the Poor{68} (1991), 42.
9. Robert Louis Stevenson, in Elbert Hubbard II, comp., *The Note Book of Elbert Hubbard: Mottoes, Epigrams, Short Essays, Passages, Orphic Sayings and Preachments* (1927), 55.
10. *Stand Ye in Holy Places: Selected Sermons and Writings of President Harold B. Lee* (1976), 255.
11. In Ernest Eberhard Jr., “Giving Our Young Men the Proper Priesthood Perspective,” typescript, July 19, 1971, 4–5, Church History Library.
12. George Albert Smith, in Conference Report, Apr. 1942, 14.

13. Henry Wadsworth Longfellow, "The Legend Beautiful," in *The Complete Poetical Works of Longfellow* (1893), 258.
14. Teachings: John Taylor, 164.
15. ຢາໂກໂບ 1:22.
16. ເບິ່ງ Moses 4:2.